

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 405/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца MODRIANI ДОО Шимановци, чији је пуномоћник Ненад Зафировић, адвокат у ..., против тужених UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд, чији је пуномоћник Тамара Симић, адвокат у ..., и АЦФ-АЛФА ДОО Шимановци, ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 376.415,60 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 21.05.2020. године, исправљене решењем Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 24.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 21.05.2020. године, исправљене решењем Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 24.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 21.05.2020. године, исправљене решењем Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 24.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2984/18 од 28.03.2019. године у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је апсолутно ништава одредба чл. 7.1. Уговора о краткорочном кредиту за ликвидност и финансирање трајних обртних средстава са субвенционисаном каматном стопом бр. К 1726/09 од 18.05.2009. године закљученог између тужиоца и тужених. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени, UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд да му плати износ од 376.415,60 динара са законском затезном каматом од 19.05.2009. године до исплате. Ставом III изреке обавезан је тужилац да туженом UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд исплати износ од 24.000,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 21.05.2020. године, исправљеном решењем Привредног апелационог суда Пж 2954/19 од 24.06.2020. године преиначена је наведена првостепена пресуда тако што је утврђено да је ништава одредба чл. 7.1. Уговора о краткорочном кредиту за ликвидност и финансирање трајних обртних средстава са субвенционисаном каматном стопом бр. К 1726/09 од 18.05.2009. године закљученог између тужиоца и тужених, па је обавезан тужени UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд да тужиоцу плати износ од 376.415,60 динара са законском затезном каматом од 19.05.2009. године до исплате. Обавезан је тужени UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд да тужиоцу плати износ од 88.256,00 динара на име накнаде трошкова првостепеног поступка

Против другостепене пресуде тужени UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд изјављује ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије, изјављене на основу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Побујаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште нижестепених судова у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкове које банка обрачунава приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава клијенту у току реализације кредита могу бити посебно исказани у уговору о кредиту као обавеза корисника кредита, било у процентуалном износу или у апсолутној вредности, али услов је да морају бити наведени у понуди банке тако јасно и недвосмислено да корисник кредита ниједног тренутка не буде доведен у заблуду о којим трошковима је реч, а они могу бити наплаћени кориснику кредита само једном. У ситуацији у којој тужени UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд није поступио на описани начин то представља његову несавесност која води ништавости имовинског права уговореног таквим поступањем у сопствену корист, због чега нема повреде правног става Врховног касационог суда. Такође, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог UNICREDIT BANK SRBIJA АД Београд није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу 01.06.2018. године. Првостепена пресуда донета је дана 28.03.2019. године, а другостепена пресуда је донета 21.05.2020. године. Вредност предмета спора је 376.415,60 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 3.176,07 ЕУР.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима предмет тужбеног захтев није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Без утицаја је то што је другостепени суд одлуком која се побија ревизијом преиначио првостепену пресуду, јер се одредба члана 403. ст. 2. тач. 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић